

Zpěvník

Lesní škola PROTOS

2017

Až se k nám právo vrátí

dmí

1. Chci sluncem být a ne planetou,

A A7 dmí
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A A7 dmí
až se k nám právo vrátí.

dmí

C F

- R: Já čekám dál, já čekám dál,
B A A7 dmí gmi A
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
dmí C F
já čekám dál, já čekám dál,
B A A7 dmí
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a chci svůj život jako člověk žít,
až se k nám právo vrátí.

R:

5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

6. Už se těším až se narovná,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

R:

Batalion

emi G D emi G D emi hmi emi
R: Víno máš a markyťánku, dlouhá noc se prohýří,
G D emi G D emi hmi emi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

emi G D emi hmi
1. Dřívě, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
emi G D emi hmi emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D emi hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
emi G D emi hmi emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

emi G D emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markyťánku,
G D emi hmi emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D emi hmi emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Blues o nepodané ruce

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
sednout si do knajpy s partou zedníků,
schovat se pod sukni své mámy
a nepozdravit ani známý,
to žes' mi nepodal ruku ani ze zvyku.

2. Neřek' jsi cokoli, G D E
cokoli, cokoli, cokoli,
f#mi C A
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
E c#mi
řek' jsi, že zášť má moje oči
A G f#mi
a to je zřejmě těžkej zločin,
E G A E
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
chameleon zná barvy duhy,
urážkou častuje ty druhý,
taky jím nepodá ruku ani ze zvyku.

4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
móda se mění jako školní úlohy,
užij si ve zdraví své slávy,
tíží na rozbolení hlavy,
takže mi nepodaš ruku ani ze zvyku.
5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
lidí se míjejí jako auta patníky,
to, že tě nepotkám, mě mrzí,
ale i v hrobě bude brzy,
[: tam už mi nepodaš ruku ani ze zvyku ... :]

Carpe diem

- ami** **dmi7**
1. Nadešel asi poslední den,
G **emi**
podívej, celá planeta blázní,
ami **dmi7**
a já neuroním ani slzu pro ni,
G
jenom zamknu dům.
ami **dmi7**
Půjdu po kolejích až na konečnou,
G **emi**
a jak mám krok vojensky rázný,
ami **dmi7**
a nezastavím ani na červenou,
G
Na truc předpisům.
- ami** **G** **ami** **G** **C**
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
ami **G**
zbylo tak málo, tak málo slov, co nelžou.
2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať se z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.
- ami** **G** **ami** **G** **C**
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
ami
zbylo tak málo vět, tak málo slov...

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážný:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy básníků,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou...

Darmoděj

ami emi ami emi
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
ami emi ami emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
emi F
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

ami emi C G ami F F#dim E7 ami emi C G ami F F#dim E7
R: Na na na ..

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

ami emi C G
R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
ami F f#mi E7
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápła na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Don Quijote

1. ^A Probírám se tím co bylo dřív ^{E6}
^{Dmaj7} cítím jízvy po chvílích nikdy neprožitých ^A ^{E6}
^A Ptám se co jsem chtěl a co teď mám ^{E6}
^{Dmaj7} třísky ze školních lavic
^A ^{E6} ^{f#mi} cenzurou prošlej snář

R: ^A ^{E6} ^A ^{E6}
^A ^{E6} ^{Dmaj7} ^A ^{E6} ^A
Jsem Don Quijote život je větrnej mlýn
Jsem Don Quijote a ty jsi větrnej mlýn

2. Počítám pražce z vyjetých kolejí
Přemýšlím o první jarní vůni ve spreji
místo od not se černám od sazí
spím deset hodin denně
a školou procházím jen tak tak

R:

3. Z barev snů těch co v noci v parku spí
jen stěží volnost ptáků nakreslím
jím přiborem
a spím v peřinách
a radost unesli na marách

R:

Džungle ztichla

1. ^G ^C ^G ^{emí} ^{amí} ^D ^G
Džungle ztichla, večer nastal, ku spánku se všechno klade,
^C ^G ^{emí} ^{amí} ^D ^G
jen v táboře smečky vlků na stráží je vlče mladé.

R: ^G ^D ^G
Vlče se nebojí nikoho, nikoho, přece má tesáky od toho, od toho
^{A7} ^{D7} ^G
aby, když nepřítel ozve se, pořádně ho prohnal po lese.

2. vlče ví, že zákon smečky dobrým vlkem být mu káže.
když Akéla k boji velí, každý běží pln kuráže.

R: vlče se nebojí ...

3. Ať si někdy někdo začne křivdit komu před vlčáky,
pocuchaj mu chlupy značně, a pak zhyne pod tesáky.

R: vlče se nebojí ...

Eldorado

1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
příchozího pohostí, nádherou a hojností.

2. Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...

R: Jít a hledat Eldorado, zbavené vší bídy člověčí,
jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.

posun Amí - Hmí

3. Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít, nám dnes rozum káže jít.

R: Jít a hledat Eldorado, zbavené vší bídy člověčí,
jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.

v pozadí refrén, stále od Hmí

Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorado není kdesi
v dálce, ale docela blízko v našich srdcích
a v našem vědomí, a že jeho pravé jméno je láska
mír a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na
něj je naše přirozená povinnost.

R:

Jarní kurýr

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví,
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Karavana mraků

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
a starý ruce sedřený.
- R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
schovat svou pleš pod stětson děravý,
: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
až tam, kde svítí město, město bělavý. :
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidí strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

Kluziště

- C emi7 ami7 C Fmaj C Fmaj G
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C emi7 ami7 C Fmaj C Fmaj G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C emi7 ami7 C Fmaj C Fmaj G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C emi7 ami7 C Fmaj C Fmaj G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- C emi7 ami7 C
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C emi7 ami7 C
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj C Fmaj C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdoš mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7 Ami7 C Fmaj C D7 G C Emi7 Ami7 C Fmaj C Fmaj C

Lilie skautská

1. Na léta klukovský si často vzpomínám,
na první skautskej slib, na jeho krásný slova,
a v duchu s bráchou zas pod stanem usínám,
skončil den v táboře, a do tmy houká sova.

Novej rok přines' mráz, Únor, a v srdcích led,
zlej vítr zafoukal ze stepi od východu,
sebral nám naději, ne, nebude to hned,
stát za svým názorem, a nejit do průvodu.

- R: Lilie skautská, ohněm kalená, máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená už jednou provždy zapadne.

2. Poslední prázdniny bratr řek' akorát skautskému slibu, že
zůstanem věrní
a tak nám na podzim přišli na kabát vojenský výložky, jak saze
černý.

Když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediný, na západ přejít čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit, usínat pod stanem a hrávat na kytaru.

R:

3. Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po břiše, kolem nás ostnatej drát,
zableskly výstřely a po krku skočil pes,
tys bratře odešel do věčnejch lovišť spát.

To už mi nebylo, bráško můj, do tance, ani jsem nemoh' ti
naposled zamávat,
na rukách pouta a k tomu kopance, před sebou uran na osm let
dolovat.

R:

Lilie skautská, v ohni kalená, máme ji v srdcích, tam nikdy
nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbrocená, do bláta už navždy zapadne.

R:

Modlitba

1. Pane ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list,
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst,
[: prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,
ať vědí že se učím a že nic neumím. :]
2. Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru,
ať mi stačí pohlédnout na obzor, který jsi mi dal,
ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.

Mezihra: C , G , C , F , C , F , G , ami , F , C , G , C

3. A dej mi sílu snášet pokorně, to co změnit nemám sil,
odvahu abych to, nač stačím, na tomhle světě pozměnil,
a také prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.

Montgomery

1. Déšť ti, holka, smácel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy,
to ví dneska snad jen Bůh.
- R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony,
déšť ti smežvá ze rtů růž.
2. Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.
- R: Z celé ...
3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.
- R: Z celé ...
4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.
- R: Z celé ...

Modlitba za vodu

kapo III - orig. G moll

D **H7**
1. Ubývá míst, kam chodívala pro vodu
emi **C** **H7**
má starodávná milá, starodávná milá,
ami **H7**
kde laně tišily žízeň, kde žila rosníčka
C
a poutníci skláněli se nad hladinou,
H7
aby se napili z dlaní.

D **H7**
Ubývá míst, kam chodívala pro vodu,
emi **D** **C**
voda si na to vzpomíná, voda je krásná,
H7
voda má, voda má, voda má.

emi **D**
R: Voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
C **H7**
voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy,
voda má, voda má, voda má.

C **ami** **H7**
Chraňte tu vodu a nedejte oslepnout prastaré zrcadlo hvězd
D **H7** **emi** **C**
a přiveďte k té vodě koníčka, přiveďte koně vraného jak tma,
H7
voda je smutná, voda má, voda má.

R: Voda má, voda má, voda má, voda rozpuštěné vlasy ...
A kdo se na samé dno potopí,
kdo potopí se ke hvězdám pro prstýnek ...

2. Ubývá míst, kam chodívala pro vodu,
voda je zarmoucená vdova, voda má, voda má.

R: Voda má, voda má popelem posypané vlasy...
Voda si na nás stýská.
Voda má, voda má, voda má rozpuštěné vlasy...

Nehrálo se o ceny

- f#mi c#mi D A
1. Měli jsme bundy zelený, někomu občas lezly krkem,
hmi E7 hmi E7
kdekdo si o nás myslel svý, jako by nikdy nebyl klukem.
 2. Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo voľný,
každej už hrozně dospělej, i když to věkem bylo sporný.
- D A
- R: Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
víc než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety pouhý,
hmi E7
tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary a syrovej sbor hlasů,
hmi E7
tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukřácení času.
4. Jméno si každej vysloužil a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakej kdo z nás byl, stálo, jak bude přílehavý.
- R:
5. Přesto, že každej jinam šel životem úspěchů i pádů,
(A)
/: těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů. :/

Nikdo nemá zdání

- D A D
1. Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování
G D A D
Na táboře je to prima, i když je ti v noci zima,
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování
A D
 2. Když se slunko k spánku, když se slunko k spánku ukládá do
červánků,
řeka hučí svoji píseň a z nás padá všecka tíseň.
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování
 3. A když vatra vzplane, a když vatra vzplane, každý junák
povstane.
Ruku svoji k dílu zvedá, národu, že umřít nedá.
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování
 4. Potom v kruh se chytne, potom v kruh se chytne, jedním
hlasem vykřikne:
V jednotě je naše síla, důvěřuj nám, vlasti milá!
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování

Písek

capo III (C moll)

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň malých pěšáků

1. Je nás víc než loni, obyčejnejch pěšáků,
chodíme hledat víru svou, v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.
2. Ráno bývají smutný nádraží, lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený, s dálkou snoubený pěšáci silnice...
- R: Má svou jistou píseň, s košilí kdo spí drátěnou,
ó, lidé, tiše půjdem kde starý vrby jsou
helou jdem dál, helou...
3. Jednou zuje pěšák boty svý na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si do stoky pod šírák a bude snít.
4. O malých dětech na nádraží, co hledají mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou a pak v objetí s nimi odletí.
- R:
5. Půlnoční vítr už vyhrává píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou, tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál.

Poutník a dívka

- A**
1. Kráčeł krajem poutník, šel sám,
D kráčeł krajem poutník, šel sám, **A**
kráčeł krajem poutník, kráčeł sám, **C# f#mi**
H tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil: **H7 E4 E7**
2. "Rácheł, Rácheł, žízeň mě zmáhá,
Rácheł, Rácheł, žízeň mě zmáhá,
Rácheł, Rácheł, žízeň mě zmáhá,
tak přístup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Rácheł, Rácheł, znám víc než jméno,
Rácheł, Rácheł, znám víc než jméno,
Rácheł, Rácheł, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčeł dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčeł krajem poutník, šel sám,
kráčeł krajem poutník, šel sám,
kráčeł krajem poutník, kráčeł sám,
H ač byl chudý, **E** nepoznán, přece byl **A D A** král.

Ráda se miluje

- ami** **G C F** **emi** **ami**
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
G C F vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá. **emi ami**
- F C F C E**
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku **ami** **G C F** **emi** **ami**
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
- R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
- R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
- R:

Rána v trávě

ami **G** **ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
ami **G** **ami** **emi** **ami**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
ami **G** **ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
ami **G** **ami** **emi** **ami**
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C** **ami** **G** **C**
1. Poznal Moravěnku krásnou a vínečko ze zlata,
G **F** **C** **ami** **emi** **ami**
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku, musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

ami **emi** **ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Sedávám na domovních schodech

Cmaj **C#dim** **dmí7** **G**
1. Sedávám na domovních schodech
Cmaj **C#dim** **dmí7** **G**
zpívám v krásných cizích slovech
Cmaj **H6** **A1s6** **E9**
kterým jenom sama rozumím
D9 **G6** **Cmaj** **G**
z komínu stoupá dým

2. Stíny jdou stíny nebem táhnou
stíny jdou do mých strun mi sáhnou
ke všem písním zapomenutým
z komínu stoupá dým

E9
R: Všechna hnízda šla už spát je nutno myslet na návrat
ami **E7** **ami**
večerní zvony znějí
D7
Zvolna nota za notou kráčí svojí samotou
G7
jako černou závějí

3. Sedávám svou kytaru v klíně
zpívám pomalu a líně
neznámá blues hlasem zastřeným
z komínu stoupá dým

R: Všechna hnízda...

4. Sedávám svou kytaru v klíně
zpívám pomalu a líně
neznámá blues hlasem zastřeným
z komínu stoupá dým

Sedm dostavníků

emi A G F# emi A G F# emi

rec. Hej, kam jedete? - K brodu. - Vemte mě kousek s sebou. - Tak si sedněte... Hyjé!

1. Plání se blíží sedm dostavníků,
emi stačí jen mávnout a jeden zastaví,
emi emi sveze mě dál za pár dobřejch slov a díky
C D emi ten kočí, co má modrý voči laskavý.

R: Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta,
D emi dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D emi hyja hyja hou, sám když někdy stojím
C(důraz) emi D(důraz) emi sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidný ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

R:

emi D emi R: Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta...

emi D 3.(1)Plání se blíží sedm dostavníků...

Slavíci z Madridu

dmi ami E ami dmi ami E ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
ami E ami horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E ami víím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E ami kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Šípková Růženka

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

R: To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Valčík na rozloučenou

R1 Končí ten čas, jenž byl plný nejhezčích nocí a dní,
Poslouchej jak tichý valčík na rozloučenou nám zní.
Den končí nám a my jdeme vstříc, těžkému loučení,
A blízko kouzelný valčík, na rozloučenou nám zní.

1. Ach, zas valčík tančíme spolu, však divně nám zní tentokrát
a přec stopy našeho bolu, ty nesmí na nás býti znát.

R2 Na shledanou si řekneme, když k loučení je čas,
na shledanou, mí přátelé, vždyť sejdeme se zas.
Proč s tím se máme rozloučit, co každý z nás měl rád,
proč s kým se máme rozejít bez víry na návrat?

2. Má všechno to, pro co jsme žili, jen tak zapomenuto být?
To říkám si v poslední chvíli, když musíme se rozejít ...

R3 Hm ...
To není žádné loučení, byť chvěl se nám i hlas,
jsme pevně v kruhu spojení a sejdeme se zas!

Těšínská

- ami dmi F E ami dmi F E ami**
1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
ami dmi F E ami dmi F E ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C dmi
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
dmi F E ami dmi F E ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to
bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
ami dmi F E ami dmi F E ami
na na na ...

Vodácká holka

1. Když vlny se valí a peřeje řvou
a šutry z nich civí jak súvy,
loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
tak řekni, kdo pomoct ti umí.

*: kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
kdo ječí jak staženej z kůže,
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
netop ji, nezaháněj,
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
jí poctivě odevzdávej
a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celý den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R:

Zahrada ticha

Je tam brána zdo**D**bená, cestu otevírá,**emi**
zahradu zelenou vš**C**echno připomíná**D**

Jako dým závo**J**jů mlhou upřed**J**ených
vstupuješ do ticha cestou vyvol**J**ených

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes

Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh

Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený, v zahradě beze snů

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvol**J**ených

Zelené pláně

ami **dmi** **ami** **E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
ami **dmi** **C** **G**
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F **G** **C** **A7**
čpí tam pot koní a voní tymián,
dmi **gmi** **C** **E**
kouř obzor čloní, jak dolinou je hnán,
ami **dmi** **ami** **E** **ami**
rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F **G** **C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
ami **F** **G** **C** **E**
jenom jako dřív mě žití netěší, ó
ami **dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
ami **dmi** **E**
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Země tří sluncí

1. Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
vrátí se v podzimní větrnej den,
zahlédnu za hradbou dešťovejch mraků,
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.
2. Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám,
já přijdu za vámi, bláznivý ptáci,
já přijdu za vámi, jedno je kam.
- R. Nad obzorem trojice sluncí září,
volají hejna dál nad vodou
Do smrti snad už se mi nepodaří
dojít tam, kam cesty nevedou.
Slepeckou hůl v ruce mám nataženou,
majáků slunečních hledám zář
svítí tmou pro duši unavenou,
svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků
jako strom opadal kalendář.
3. Až jednou zjistím, že se ptáci vrací,
na křídlech podivnej pozdrav že maj,
zavřu za poslední toulavou štací,
zavřu ty dveře a řeknu Good bye.
4. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima, že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhého ptaní,
vodejdu s nima a odejdu rád.
- R. Nad obzorem... dojít tam, kam cesty nevedou.

Zrození hvězd

1. ^G Zrození hvězd ^C čas ^{emí} vykřesá ^D kvapem
a ^C můžou mě ^{emí} vézt, až ^D vyryju ^{emí} drápem
staré ^D medvědice do ^{emí} skály větrů ^D tvůj obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se ^C splaší ^{emí} koně a ^D přiklušou ^{emí} blíž, ke ^D mně ^G blíž.
- R: A (že) ^C březí ^{emí} klisna má ^D oči jako ^{emí} ty a ^D sedlo z ^{emí} něhy,
možná ^C se jí ^{emí} stýská, možná je ^D zraněná a ^D možná je ^D ty,
všechno ^C možná, všechno ^G možná bude ^G lepší než ^G dřív.
3. Tahleta ^C létavice ^{emí} mně do ^D uší ^{emí} zpívá
píseň ^C panice, co z ^G tváře ^G ti ^G slíbá
tvůj ^G vodopád ^G slz a ^G měsíční ^G prach, co ^G ty ^G víš.
4. Kraj ^C Indiánů ^{emí} mě ^D úsvitem ^{emí} vítá
a ^D ranní ^{emí} déšť ^{emí} mou ^{emí} rytinu ^{emí} smývá,
jsi ^C vzdálená ^C víc, co ^C můžu ^C ti ^C říct, ^C můžu ^C říct, ^C jen ^C to.

R:

Žízeň

1. Když ^C kapky ^F deště ^G buší ^C na ^F rozpálenou ^C zem,
já ^F toužím ^F celou ^G duší ^C dát ^C živou ^F vodu ^G všem,
už ^C v knize ^F knih ^G je ^C psáno: ^F bez ^G vody ^C nelze ^C žít,
však ^F ne ^C každému ^C je ^C dáno ^C z ^C řeky ^C pravdy ^C pít.
- R: Já ^G mám ^C žízeň, ^{C7} věčnou ^F žízeň, ^C stačí ^C říct, ^C kde ^C najdu ^C vláhu
a ^G zchladím ^C žáhu ^{C7} pálivou, ^C ó, ^C já ^C mám ^F žízeň, ^C věčnou ^F žízeň,
^{C7} stačí ^F říct, ^C kde ^F najdu ^C vláhu, ^F a ^F zmizí ^C žízeň, ^F žízeň, ^F žízeň.
2. Stokrát ^C víc ^C než ^C slova ^C hladká ^C jeden ^C čin ^C znamená,
však ^C musíš ^C zadní ^C vrátka ^C nechat ^C zavřená,
mně ^C čistá ^C voda ^C schází, ^C mně ^C chybí ^C její ^C třept,
vždyť ^C z moře ^C lží ^C a ^C frázi ^C se ^C voda ^C nedá ^C pít.

R:

3. Jak ^C vytékají ^C říčky ^C zpod ^C úbočí ^C hor,
tak ^C pod ^C očními ^C víčky ^C já ^C ukřívám ^C svůj ^C vzdor,
ten ^C pramen ^C vody ^C živé ^C má ^C v sobě ^C každý ^C z ^C nás
a ^C vytryskne ^C jak ^C gejzír, ^C až ^C přijde ^C jeho ^C čas.

R:

Ať požehnán je Bůh

1. Ať požehnán je Bůh, tam kde zem je úrodná,
A tam kde hojnost přebývá, požehnán buď Pán!
E f#mi D

2. Ať požehnán je Bůh, tam kde zem je nevládná,
má duše žízní vyprahlá, požehnán buď Pán!

A E f#mi D
Vše, co dáváš, ze Tvých dlaní s díky přijímám,
všechno měníš v požehnání, chválu Ti vzdám...

/: Buď požehnané slavné jméno tvé
A E
f#mi D
buď požehnaný Pán
A E
buď požehnané slavné jméno tvé
f#mi D
buď požehnaný svatý pánů Pán!:/

3. Ať požehnán je Bůh, když slunce svítí nad hlavou
a život zdá se zábavou, požehnán buď Pán!

4. Ať požehnán je Bůh, když dny jsou plné strádání,
když žal se skrývá v dávání, požehnán buď Pán!

A E f#mi D
Coda: /:Dáš a vezmeš sám můj pád i vítězství,
A E f#mi D
v mém srdci stále zní jen slova žehnání.:/

Ježíši, přijď

1. G C G C G C G
Před Tebou, Pane, klečíme s hlavou skloněnou,
ami D C D
zase Ti, Pane, bloudíme, uč nás jít cestou svou.

R: G C D C
Ježíši, přijď, Ježíši, přijď, přijď se svojí láskou,
G C D C
Ježíši, přijď, Ježíši, přijď a uzdrav nás.
G C D C
Ježíši, přijď, Ježíši, přijď, vždyť jsme Tvůj zástup,
G C D
Ježíši, přijď a obnov Boží obraz v nás.

2. Dlaně své k Tobě zvedáme, každý z nás chce být jen Tvůj,
Ty nejlíp víš, co v srdcích skrýváme, proměň ve světlo naši tmu.

Králi, milost nám dej

E G#mi A H
Králi, milost nám dej,
E G#mi A H
přijď a uzdrav naši zem,
E H Cdim c#mi
očist' ji svým Duchem, uzdrav dotykem.
Amaj G#mi A H C
Klaníme se, vzýváme jméno Tvé, ó Pane.
G D amí7 hmi E
Přijď s láskou svou sem k nám.

Křížová cesta

intro: amí, emí, amí, emí, Dm, amí, E

amí emí amí emí
1. Prechádzaš s křížom krvavým. Dúfaš, že sa zastavím
dmi amí E
A utriem Ti krv bielou šatkou - čo mám. Si plný rán.

2. Vryli sa Ti do dlaní. Mojou pýchou korunovaný
A bolí Ťa to, keď sa smeje Ti dav. Židovský Kráľ.

amí G C
R: Viem, že ja tvoja šiesta rana som
E amí
Každou hádkou s priateľom
G C E
Každým hriechom, ktorý mám Ťa pribíjam
amí G
Viem, že ja Ťa predávam jak Judáš
C E
A Ty mi odpúšťaš Mesiáš

amí, emí, amí, emí, dmi, amí, E

3: Prechádzaš s křížom v objatí. Dúfaš, že sa nestratím
A budem s Tebou ako Šimon niest. Tvoju bolesť.

R:

amí, emí, amí, emí, dmi, amí, E

4: Prechádzaš s křížom krvavým. Pri mne si sa zastavil.
A Tvoje telo, celé trňové. Buduje všetko nové...

Nade vším

intro: F F/A B Csus4 C F B/F

1: F B C F
Nade vši mocí, nad proudem řek,
nad modrým B nebem, co nemá počátek. C F
F/E dmi Fmaj/C B F/A
Nade vši slávou co může člověk mít,
gmi7 B/F C/E F
Ty jsi ten, kdo hrad je můj i štít.

2. Nad každý poklad, nad každý sen,
nad všechny krále ty sám jsi vyvýšen.
Byls jak růže, co člověk zahodí,
Asus4/E A
tys byl Bůh, já ten kdo uhodí.

R: F gmi7 C/E F gmi7 C/E F
Nám jsi dal lásku svou a kříž, žít jsi měl, byl jsi na obtíž.
F/E dmi Fmaj/C B F/A gmi7
Pro můj hřích smrt jsi podstoupil. Víím, to kvůli mně,
F/A B Csus4 C F F/A
bych směl žít, jsi můj štít.

Nádherný

1. f#mi D A E
Ve Tvém srdci je soucit a slitování,
f#mi D E
prapor lásky tvé nade mnou.
f#mi D E f#mi
S Tebou setkat se toužím tváří v tvář,
D E f#mi
navždy v blízkosti Tvé pak stát,
D E A
jak je nádherné víc Tě znát.

R: D A E
Nádherný, pro mě vším jsi sám,
D f#mi E
nádherný, svatý můj jsi Pán.
D A E f#mi
Hoden jsi slávy, jsi králů Král,
D E A
jak je nádherné víc Tě znát.

2. Ve Tvých rukou je právo, jsi spravedlivý,
jas Tvé tváře jak úsvit nade mnou.
Ty jsi Stvořitel, Bůh, mého života Pán,
Tobě chválu a díky vzdám,
jak je nádherné víc Tě znát.

R: Nádherný, pro mě vším jsi sám, nádherný, svatý můj jsi Pán...

3. Budem chválit Tvé jméno, ať svaté je v nás,
Tebe chválit a vzývat budem dál.
Ve Tvé moci a slávě chcem navěky žít,
v srdci vděčnost a lásku mít, jak je nádherné blíž Ti být.

Neseme Pane chléb a víno

dmí C
Neseme Pane chléb a víno
amí **dmí**
neseme celý život náš
dmí C
neseme Pane chléb a víno
amí **dmí**
a hledáme Tvou tvář
C **amí** **dmí**
Tvou tvář Tvou tvář

Prosba k Duchu Svatému

A E7 f#mí D A E7 A E7
1. Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření,
A E7 f#mí D A E7 A E7
přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.

A E f#mí c#mí D E A E
R: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj,
A E f#mí c#mí D E A
nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probuď svým dechem kosti suché, zažeh temnotu,
najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.
3. Probuď svědomí otupené, sbližuj národy,
zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Přítomnost

1. Žijme tedy přítomnost, více lásky dejme druhým,
D A hmí A
D A hmí A D hmí
možností je vždycky dost, to co přijde, ví jen Pán,
A D
ví jen Pán.
2. Už moc času nezbyvá, dlouhů v lásce máme tolik,
ať se každý podívá, jak svět štěstí hledá dál, hledá dál.
3. Proč se honit za cílem, který nemá žádnou cenu,
vždyť je naším úkolem dávat vše, co můžem dát, můžem dát.
4. = 1. Žijme tedy přítomnost...

Volám Halleluja

1. Dlouho již hřích tvým lidem zmítal, dlouho již
smrt přinášel, než Tvůj hlas nás do království vítal,
než nám brány otevřel, než nám brány otevřel.

R: volám Halleluja, slyším Halleluja,
volám Halleluja, Halleluja, Halleluja.

2. Dlouho již lid zraňoval Tvou lásku, dlouho již
nenáviděl, život svůj tak snadno dával v sázku,
nářek dětí neslyšel, nářek dětí neslyšel.

R:

3. Dlouho již v beznaději lid se ztrácel, dlouho již
Tě odmítal, přišel čas, aby k Tobě se zas vracel,
dík svému Tvůrci aby vzdal, dík svému Tvůrci aby vzdal.

R: /:volám Halleluja... :/

Zdroj žití

R: /:Ty jsi zdrojem žití,
Ty jsi život sám,
zdrojem života jsi Ty, Pane.:/

1: A Ty mě zkoumáš, Ty znáš to, jak myslím,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.
A Ty mě zkoumáš, Ty znáš to, jak myslím,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.

R:

2: Kéž tiše čekám a v pomoc Tvou doufám,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.
Kéž tiše čekám a v pomoc Tvou doufám,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.

R:

3: Použij mne sám, jak sůl země celé,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.
Použij mne sám, jak sůl země celé,
chci v Tobě žít, v Tobě život je můj.

Junácká hymna (Junácká)

Junáci vzhůru, volá den, luh květem bývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí, před námi pouť vede k cíli.
Junáci vzhůru volá den, junáci vzhůru volá den.

Nás neomýlí nástraha, jest na stráži nám odvaha,
jsme silni svalem i duší, jak růže krásný čin sluší,
nás neomýlí nástraha! Nás neomýlí nástraha!

A každý z nás vždy přímo stát a před nikým šij neshýbat,
do očí pravdu a v pýše jen vlast svou výše a výše.
Tu každý z nás vždy duší stát! Tu každý z nás vždy duší stát!

Chcem věrni zůstat také dál čím k lepšímu duch mladý vzplál,
poslušni vnitřního kynu muži budem krásného činu.
Chcem věrni zůstat také dál. Chcem věrni zůstat také dál.

Junáci, vzhůru, volá den! Buď připraven buď připraven!
V obraně dobra a krásy, dožijješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den! Buď připraven, buď připraven!

Mezinárodní skautská večerka

1. Zapad den slunce svit, vymizel z údolí z temen hor, odpočiň,
každý kdos, boží tvor.
2. V lesa klín, padl stín, hasne již vaty zář. Svatý mír kráčí z
hor. Usíná boží tvor.

Engonyama

Svatováclavský chorál

Svatý Václave, vévodo české země,
kníže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha!
Kriste, eleison.

Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave!
Kriste, eleison.

Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi,
utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave!
Kriste, eleison.
Nebeské jest dvorstvo krásné, blaze tomu, kdo tam dojde,
v život věčný, oheň jasný svatého Ducha.
Kriste, eleison.

Maria, Matko žádoucí, tys Královna všemohoucí,
prosiž za nás, za křesťany, svého Syna, Hospodina!
Kriste, eleison.

Andělé svatí nebeští, račte nás k sobě přivésti,
tam, kde chvála nepřestává věčného Boha.
Kriste, eleison.

Všichni svatí, za nás proste, zahynouti nám nedejte,
svatý Víte, svatý Norberte, svatý Zikmunde, svatý Prokope,svatý
Vojtěše,
svatý Jene Nepomucký, svatá Ludmilo, svatá Anežko, svatá Zdislavo,
svatý Václave!
Kriste, eleison.

Bohu Otcí chválu vzdejme, svatým křížem se žehnejme:
Ve jménu Otce i Syna jeho i Ducha svatého.
Kriste, eleison.

OBSAH

Obecné

Až se k nám právo vrátí.....	1
Batalion.....	2
Blues o nepodané ruce	2
Carpe diem	3
Čarodějnice z Amesbury	4
Darmoděj.....	5
Don Quijote	6
Džungle ztichla.....	6
Eldorado	7
Jarní kurýr	8
Karavana mraků.....	8
Když mě brali za vojáka.....	9
Kluziště	10
Lilie skautská.....	11
Modlitba	12
Montgomery.....	12
Modlitba za vodu	13
Nehrálo se o ceny	14
Nikdo nemá zdání	14
Omnia vincit Amor	15
Písek.....	16
Píseň malých pěšáků.....	16
Proměny	17
Poutník a dívka	18
Ráda se miluje.....	18
Rána v trávě	19
Sedávám na domovních schodech.....	19
Sedm dostavníků	20

Slavíci z Madridu	20
Šípková Růženka	22
Valčík na rozloučenou	22
Těšínská	23
Vodácká holka	24
Zahrada ticha	25
Zelené pláňe	25
Země tří sluncí	26
Zrození hvězd.....	27
Žízeň	27

Křesťanské

Ať požehnán je Bůh	28
Ježíši, přijď	28
Králi, milost nám dej	29
Křížová cesta	29
Nade vším	30
Nádherný	30
Neseme Pane chléb a víno.....	31
Prosba k Duchu Svatému	31
Přítomnost	31
Volám Haleluja.....	32
Zdroj žití	32

Skautské a speciální

Junácká hymna (Junácká)	33
Mezinárodní skautská večerka	33
Engonyama	33
Svatováclavský chorál	34

Lesní škola PROTOS